

वङ्किता-त्री, वङ्कयिता-त्री, विवङ्किषिता-त्री, वावङ्किता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाणि भौवादिकगत्यर्थककङ्कतिवत् (140) उद्घानि ।

(1529) “वक्ष रोषे” (I-भ्वादि:-663. अक. सेट्. पर.)

‘—संघाते’ इति क्षीरस्वामी । ‘—रोषसंहत्योः’ इति वोपदेवः ।

‘—पालने’ इति पठित्वा वक्षते इति आत्मनेपदिनः इति काशकृत्स्नः ।

इतः पूर्वं भ्वादौ ‘—रोषे’ (परस्मैपदिनः) इति च तत्र पठ्यते ।

वक्षकः-क्षिका, वक्षकः-क्षिका, विवक्षिषकः-षिका, वावक्षकः-क्षिका ;

वक्षिता-त्री, वक्षयिता-त्री, विवक्षिषिता-त्री, वावक्षिता-त्री ;

इत्यादीनि रूपाणि सर्वाणि भौवादिकतक्षतिवत् (691) बोध्यानि । असुन-
प्रत्यये—वक्षः इति ।

(1530) “वख गत्यर्थः” (I-भ्वादि:-130. सक. सेट्. पर.)

वाखकः-खिका, वाखकः-खिका, विवखिषकः-षिका, वावखकः-खिका ;

वखिता-त्री, वखयिता-त्री, विवखिषिता-त्री, वावखिता-त्री ;

इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकऋखतिवत् (141) उद्घानि ।

(1531) “वखि गत्यर्थः” (I-भ्वादि:-131. सक. सेट्. पर.)

वङ्खकः-ङ्खिका, वङ्खकः-ङ्खिका, विवङ्खिषकः-षिका, वावङ्खकः-ङ्खिका ;

वङ्खिता-त्री, वङ्खयिता-त्री, विवङ्खिषिता-त्री, वावङ्खिता-त्री ;

इत्यादीनि रूपाणि सर्वाणि भौवादिकऋखतिवत् (141) ज्ञेयानि ।

¹प्रवङ्खनम्-ल्युटि एवं रूपमिति विशेषः ।

(1532) “वगि गत्यर्थः” (I-भ्वादि:-147. सक. सेट्. पर.)

“वङ्गिः गतिवैकल्ये रूढः ; वङ्गति, वङ्गः” इति क्षीरतरङ्गिण्याम् ।

वङ्गकः-ङ्गिका, वङ्गकः-ङ्गिका, विवङ्गिषकः-षिका, वावङ्गकः-ङ्गिका ;

वङ्गिता-त्री, वङ्गयिता-त्री, विवङ्गिषिता-त्री, वावङ्गिता-त्री ;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककङ्कतिवत् (140) उद्घानि ।

अस्य धातोः परस्मैपदित्वात् शुद्धे शानच्प्रत्ययो न भवति ।

1. ‘इजादेः सनुमः’ (8-4-32) इति नियमाज्जत्वम् ।